

200705603/1.

Datum uitspraak: 28 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/1819 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 9 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 december 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2007, verzonden op 12 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

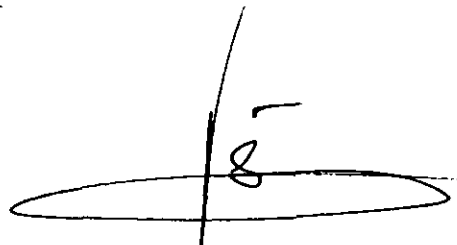
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2007

154-561.

Verzonden: 28 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/1819

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 9 juli 2007

inzake

geboren op _____,
van gestelde Burundische nationaliteit,
verblijvende te _____,
eiser,
gemachtigde mr. A.F.J. Lemmens,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. J.H.M. Post.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 12 december 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van 27 juni 2007, waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is tevens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 12 december 2006 in rechte stand kan houden.

2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiser is afkomstig uit _____ te _____. In 1994 vielen soldaten het huis van zijn ouders binnen. Bij deze inval werd eisers vader gedood en raakte zijn moeder vermist. Eiser werd door de soldaten in elkaar geslagen en raakte bewusteloos. Nadat hij weer was

AWB 07/1819

2

bijgekomen en had gezien dat zijn vader gedood was, rende hij naar een vrouw, genaamd die enkele straten verder op woonde. Zij nam de zorg voor eiser op zich. Op 19 december 2005 kwamen drie soldaten naar het huis van Eiser hoorde vanuit de douche dat zij zeiden naar hem op zoek te zijn. Eiser vermoedde dat dit voorval verband hield met het incident uit 1994 en besloot te vertrekken. hielp eiser vervolgens om Burundi te verlaten.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder hecht geen geloof aan de nationaliteit en herkomst van eiser en heeft om die reden afgezien van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van eiser. Verweerder heeft zijn standpunt doen steunen op informatie uit het ambtsbericht inzake van 31 maart 2006 (kenmerk DPV-AM-898723) alsmede op een taalanalyse, waarvan de resultaten zijn neergelegd in een rapport van 16 juni 2006. In dit rapport is vermeld dat eiser weliswaar heeft gesteld uit afkomstig te zijn, doch dat zijn taal eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen dat land.

4. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij persisteert bij zijn Burundische nationaliteit. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld omdat eiser niet in de gelegenheid is gesteld om een contra-expertise te laten verrichten. Deze handelwijze van verweerder is bovendien in strijd met artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Voorts heeft eiser naar voren gebracht dat hij de met een contra-expertise gemoeide kosten niet zelf kan dragen, dat hij tijdig het COA heeft verzocht om deze kosten te vergoeden, doch dat deze procedure tijd vergt.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Zoals blijkt uit het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen heeft verweerder zich, onder verwijzing naar voormeld ambtsbericht van 31 maart 2006 op het standpunt gesteld dat het zeer onwaarschijnlijk is dat Burundiërs geen Kirundi kunnen spreken. Voorts heeft verweerder verwezen naar de passage in dit ambtsbericht waarin is vermeld dat Burundiërs die Swahili spreken ook het Kirundi machtig zijn. Omdat eiser heeft verklaard Swahili, maar geen Kirundi te spreken, is bij verweerder twijfel gerezen over de door eiser opgegeven nationaliteit en herkomst.

7. Naar aanleiding van de bij verweerder bestaande twijfel over de nationaliteit en herkomst van eiser en de omstandigheid dat hij het Kirundi niet beheerst, heeft verweerder op 6 juni 2006 een opname gemaakt van eisers spraak. Op basis van deze opname heeft verweerder een taalanalyse laten uitvoeren. De resultaten hiervan zijn neergelegd in het rapport van het Bureau Land en Taal (BLT) van 16 juni 2006. Uit het rapport is gebleken dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Zo spreekt eiser slechts het Swahili met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaatst. Evenmin heeft eiser actieve kennis van het Kirundi, de nationale taal van Burundi.

AWB 07/1819

3

8. De rechtbank overweegt allereerst dat het aan eiser is om zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken. Verweerder mag in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel herkomst van eiser een taalanalyse laten verrichten. Door dit te doen komt verweerder eiser tegemoet aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, op hem rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken ingeval twijfel is gerezen omtrent de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse die twijfel niet wegneemt, zoals in het onderhavige geval, ligt het op de weg van eiser om deze twijfel weg te nemen middels het laten verrichten van een contra-expertise. Eiser kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bewerkstelligen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet laten verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan.

9. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hem geen redelijke termijn is gegund ten behoeve van het aanvragen en laten verrichten van een contra-expertise, hetgeen heeft geleid tot onzorgvuldige besluitvorming.

10. Blijkens de gedingstukken heeft eiser bij brief van 28 september 2006, nog vóórdat verweerder het voornemen tot afwijzing van eisers asielaanvraag kenbaar had gemaakt, verzocht om hem, in verband met zijn intentie om een contra-expertise aan te vragen, het rapport van taalanalyse toe te zenden. Verweerder heeft bij brief van 17 oktober 2006 het rapport van taalanalyse alsmede het voornemen tot afwijzing van eisers aanvraag aan eiser doen toekomen. Daarbij heeft verweerder, eiser in de gelegenheid gesteld om niet binnen vier, maar vanwege de aangekondigde contra-expertise, binnen zes weken na de dag van toezending van het voornemen zijn zienswijze schriftelijk naar voren te brengen. In die brief heeft verweerder eiser tevens bericht dat voor het verlenen van verder uitstel in verband met het overleggen van een contra-expertise aan een viertal nader geformuleerde voorwaarden moet zijn voldaan. Een van deze voorwaarden houdt in dat reeds daadwerkelijk en aantoonbaar een contra-expertise moet zijn opgestart.

Eiser heeft bij zienswijze van 29 november 2006 het resultaat van de taalanalyse betwist, melding gemaakt van het feit dat een contra-expertise is aangevraagd en verweerder om verder uitstel verzocht. Uit de bij zienswijze overgelegde brief van de Taalstudio van 9 november 2006 is gebleken dat er weliswaar een aanvraag tot het uitvoeren van een contra-expertise door eiser is ingediend, maar dat er onvoldoende achtergrondgegevens van eiser bij de Taalstudio bekend waren om de contra-expertise te laten uitvoeren. Hierbij is gesteld dat de aanvraag om een contra-expertise als niet ontvangen zal worden beschouwd, indien eiser de ontbrekende gegevens niet vóór 15 december 2006 zou hebben aangevuld. Verweerder heeft het verzoek om verder uitstel niet gehonoreerd en heeft een besluit genomen.

11. De rechtbank overweegt dat eiser weliswaar heeft aangekondigd een contra-expertise te zullen aanvragen, doch dat uit de gedingstukken niet is gebleken of de aanvraag daadwerkelijk in behandeling is genomen. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak van 4 april 2007 (200608079/1) heeft geoordeeld, lag het op de weg van eiser om aan te tonen dat daadwerkelijk een contra-expertise zou worden uitgevoerd en om verweerder hiervan op de hoogte te houden. Hiervan is de rechtbank niet gebleken. Naar het oordeel van de rechtbank was verweerder bij die stand van zaken niet gehouden om eiser verder uitstel ten behoeve van het overleggen van een contra-expertise te verlenen en is van onzorgvuldige besluitvorming geen sprake. De rechtbank neemt hierbij mede in aanmerking dat tot op heden geen contra-expertise is overgelegd. De bij brief van 15 juni 2007 overgelegde brief van de Taalstudio van 22 februari 2007 kan niet tot een ander

AWB 07/1819

4

oordeel leiden nu, zoals verweerder ook ter zitting heeft gesteld, er geen sprake is van een contra-expertise.

12. De enkele stelling van eiser dat hij op grond van het samenwerkingsbeginsel als neergelegd in artikel 4 van de Definitierichtlijn door verweerder in de gelegenheid had moeten worden gesteld om een contra-expertise over te leggen, wordt door de rechtbank, in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen niet gevolgd. Immers, niet gebleken is dat verweerder eiser niet in de gelegenheid heeft gesteld zulks te doen. Eiser is zelf in gebreke gebleven met betrekking tot het laten verrichten van een contra-expertise. Bovendien blijft uitgangspunt dat het aan eiser is om zijn relaas – in casu zijn nationaliteit en herkomst – aannemelijk te maken.

13. Voor zover eiser stelt dat verweerder de besluitvorming had moeten uitstellen, nu zijn verzoek aan het COA om een vergoeding van de kosten die met de contra-expertise gemoeid zijn meer tijd in beslag zal nemen, overweegt de rechtbank dat verweerder, gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling, de gevolgen van de onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen voor risico van de desbetreffende vreemdeling heeft kunnen laten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder eiser dan ook niet om die reden verder uitstel hoeven te verlenen.

14. De rechtbank concludeert op grond van het vorenstaande dat eiser in beroep de inhoud en conclusies van het rapport van taalanalyse van het BLT niet door middel van een contra-expertise heeft weersproken, zodat geen sprake is van concrete aanknopingspunten op grond waarvan moet worden getwijfeld aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse. Verweerder heeft derhalve de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag kunnen leggen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook in redelijkheid de nationaliteit en herkomst van eiser ongeloofwaardig kunnen achten en kunnen afzien van een inhoudelijke beoordeling van eisers asielaas.

15. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

16. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

17. Het beroep is derhalve ongegrond.

18. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 07/1819

5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van drs. A.C.H. Handels als griffier en uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden

12 JUL 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Postbus 1308
5200 BJ 's-Hertogenbosch
Bezoekadres:
Spinhuiswal 2
5211 JG 's-Hertogenbosch
tel. (073) 6158800
fax. (073) 6158809

Mw. Mr. S.E.B. den Boer
Advocaat

Ons kenmerk: FI/DB/burundi/
Indnr. :
Betreft : geboren
op : National. Burundische
Onderwerp : hoger beroep

Geachte heer/mevrouw griffier,

per gewone post en per faxnr.: 070-365 13 80
aantal pagina's: 10

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift gericht tegen de uitspraak van de rechtbank
's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 9 juli 2007, kenmerk AWB
07/1819.

Bijlagen: genoemde uitspraak in kopie.

Hoogachtend,

S.E.B. den Boer

Aan de Afdeling
Bestuursrechtspraak van de Raad
van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

's-Hertogenbosch, 7 augustus 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
07. AUG 2007	
ZAAKNR.	5603
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

3563-A

I

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

0. 7. AUG. 2007.

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
's-Gravenhage

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

van:

wonende aan de te en voor deze
aangelegenheid domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde.
geboortedatum:
nationaliteit: Burundische ;
indnr : 0602 15 0249,
Appellant.

Gemachtigde: Mr. S.E.B. den Boer, advocate te Den Bosch en werkzaam bij Stichting
Rechtsbijstand Asiel Nederland, kantoorhoudende aan de Spinhuiswal 2 te 's-
Hertogenbosch (Postadres Postbus 1308; 5200 BJ 's-Hertogenbosch) die verklaart door
appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van onderhavig hoger beroep.

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch
van 9 juli 2007 met kenmerk: AWB 07/1819 ;

Inzake:

De Staatssecretaris van Justitie, hieronder tevens te verstaan de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie, Schedeldoekhaven 100
te 's-Gravenhage.

Appellant, komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te 's-Hertogenbosch van 9 juli 2007, Awb 07/1819, in welke zaak de
rechtbank het beroep tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, thans de Staatssecretaris van justitie, van 12 december 2006 en strekkende tot
afwijzing van de asielaanvraag van appellant, ongegrond heeft verklaard.

Afschrift van de uitspraak van de rechtbank waarvan hoger beroep wordt in kopie
aangehecht.

Appellant heeft tegen deze uitspraak de navolgende grief.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 10, 11 en 12 van de bestreden uitspraak onder meer het volgende:

"10. (...) Eiser heeft bij zienswijze van 29 november 2006 het resultaat van de taalanalyse betwist, melding gemaakt van het feit dat een contra-expertise is aangevraagd en verweerder om verder uitstel verzocht. Uit de bij de zienswijze overgelegde brief van de taalstudio van 9 november 2006 is gebleken dat er weliswaar een aanvraag tot het uitvoeren van een contra-expertise door eiser is ingediend, maar dat er onvoldoende achtergrondgegevens van eiser bij de taalstudio bekend waren om de contra-expertise te laten uitvoeren. Hierbij is gesteld dat de aanvraag om een contra-expertise als niet ontvangen zal worden beschouwd, indien eiser de ontbrekende gegevens niet voor 15 december 2006 zou hebben aangevuld. Verweerder heeft het verzoek om verder uitstel niet gehonoreerd en heeft een besluit genomen."

"11. De rechtbank overweegt dat eiser weliswaar heeft aangekondigd een contra-expertise te zullen aanvragen, doch dat uit de gedingstukken niet is gebleken of de aanvraag daadwerkelijk in behandeling is genomen. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de raad van State in haar uitspraak van 4 april 2007 (200608079/1) heeft geoordeeld, lag het op de weg van eiser om aan te tonen dat daadwerkelijk een contra-expertise zou worden uitgevoerd en om verweerder hiervan op de hoogte te houden. Hiervan is de rechtbank niet gebleken. Naar het oordeel van de rechtbank was verweerder bij die stand van zaken niet gehouden om eiser verder uitstel ten behoeve van het overleggen van een contra-expertise te verlenen en is van onzorgvuldige besluitvorming geen sprake. De rechtbank neemt hierbij mede in aanmerking dat tot op heden geen contra-expertise is overgelegd. De bij brief van 15 juni 2007 overgelegde brief van de Taalstudio van 22 februari 2007 kan niet tot een ander oordeel leiden nu, zoals verweerder ook ter zitting heeft gesteld, er geen sprake is van een contra-expertise."

En:

"12. De enkele stelling van eiser dat hij op grond van het samenwerkingsbeginsel als neergelegd in artikel 4 van de Definitierichtlijn door verweerder in de gelegenheid had moeten worden gesteld om een contra-expertise te over te leggen, wordt door de rechtbank, in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen niet gevolgd. Immers, niet gebleken is dat verweerder eiser niet in de gelegenheid heeft gesteld zulks te doen. Eiser is zelf in gebreke gebleven met het laten verrichten van een contra-expertise. Bovendien blijft uitgangspunt dat het aan eiser is om zijn relaas – in casu zijn nationaliteit en herkomst – aannemelijk te maken."

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Toelichting

Zoals mede volgt uit de brief van 9 november 2006 van de Taalstudio is door de gemachtigde bij brief van 1 november 2006 bij de Taalstudio een contra-expertise aangevraagd. Als bijlage bij de brief van 9 november van de Taalstudio wordt een vragenlijst met betrekking tot achtergrondgegevens meegestuurd en verzocht wordt de ontbrekende gegevens conform de vragenlijst te willen verstrekken.

In de brief van 9 november 2006 vermeldt de Taalstudio voorts dat indien de gegevens niet voor 15 december 2006 door de Taalstudio worden ontvangen, de aanvraag als niet ontvangen wordt beschouwd en dat een daadwerkelijke behandeling pas mogelijk is indien alle gegevens conform de lijst zijn ontvangen. Voorts vermeldt deze brief dat indien de gegevens tijdig zijn ontvangen, het plan van aanpak rond 23 februari 2007 verwacht kan worden.

De brief van de Taalstudio valt wat betreft de bewoordingen nogal ongelukkig uit. Op de aanvraagbrief van 1 november 2006 wordt door de Taalstudio gereageerd bij brief van 9 november 2006 onder meer door het opvragen van relevante gegevens volgens een lijst. Naar de mening van appellant is met de reactie van 9 november 2006 en het opvragen van relevante gegevens zonder meer een daadwerkelijke aanvang gemaakt met de contra-expertise. De bewoordingen van deze brief zijn echter niet zorgvuldig. De Taalstudio had dienen aan te geven dat verdere behandeling niet zou worden doorgezet, indien deze gegevens niet tijdig zouden worden ontvangen. Uit onder meer de brief van de Taalstudio van 22 februari 2007 volgt dat de antwoorden op de bijlage tijdig zijn ingezonden, immers het plan van aanpak wordt binnen de gestelde termijn toegezonden. Genoteerd kan worden dat de brief van de Taalstudio van 9 november 2006 als bijlage aan verweerder is toegezonden bij de zienswijze.

In de bestreden beschikking gaat verweerder af op de bewoordingen van de brief van 9 november van de Taalstudio en verleent geen uitstel. Zou op de merites van deze brief zijn afgegaan, dus waar het om te doen is, had het verzoek om uitstel niet geweigerd mogen worden. Ten onrechte volgt ook de rechtbank de letterlijke tekst van deze brief en niet de inhoud ervan.

Ten onrechte overweegt de rechtbank voorts dat mede in aanmerking wordt genomen dat tot op heden geen contra-expertise in het geding is gebracht. Naar de opvatting van appellant is dat een factor die er primair niet toe doet. Uitgangspunt had dienen te zijn dat aan appellant voor het aanleveren van een contra-expertise uitstel verleend had dienen te worden, zodat appellant juist in de gelegenheid zou komen om een contra-expertise tijdig aan te leveren. Zou de factor wel relevant zijn, dan zou ook tussen datum beschikking en datum zitting nimmer tijdig de contra-expertise aangeleverd kunnen worden, gelet op de lange wachtlijst zoals vermeld in het slot van de brief van 22 februari 2007 van de Taalstudio.

Appellant meent derhalve dat de rechtbank miskent dat door verweerder met het niet verlenen van uitstel zowel het beginsel van zorgvuldige besluitvorming van de Algemene wet Bestuursrecht als het samenwerkingsprincipe van de Definitierichtlijn zijn geschonden, aangezien deze rechtsprincipes met zich meebrengen dat met het toezenden van een verzoek tot het leveren van relevante achtergrondinformatie gebleken is dat een daadwerkelijke aanvang is gemaakt met de aangevraagde contra-expertise.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Conclusie:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep met vernietiging van de bestreden uitspraak.

's-Hertogenbosch, 7 augustus 2007

S.E.B. den Boer